

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 274/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 czerwca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **19 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **L. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **12 lutego 2013 r.** sygn. akt **IV U 2055/12**

oddala apelację

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia

8 listopada 2012 r. odmówił wnioskodawcy L. P. przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego wobec niespełnienia warunku przewidzianego w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252).

Zakład stwierdził bowiem, iż na dzień zgłoszenia wniosku, wnioskodawca nie pobierał zasiłku dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn ekonomicznych.

Od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł odwołanie w którym domagał się przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego i podniósł, że ZUS błędnie zastosował przepis art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30.04.2004 r. (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 z 2004 r.) i wniósł o zastosowanie ustawy z dnia 13.03.2003 r.

o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy (Dz. U. Nr 90, poz. 844 ze zm.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z tych samych przyczyn, które stanowiły podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie wyrokiem z dnia 12 lutego 2013 r. oddalił odwołanie.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił, że wnioskodawca L. P. ma ukończone 58 lat i w dniu 26.09.2012 r. zwrócił się do ZUS Oddział w R. z wnioskiem o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego przedkładając posiadaną dokumentację.

Z przedłożonych dokumentów wynikało, że wnioskodawca w okresie do dnia 18.04.2005 r. był zatrudniony w (...) w R. i stosunek pracy ustał za porozumieniem stron, następnie w okresie - 19.04.2005 r. - 30.09.2005 r. podlegał ubezpieczeniu w KRUS. w okresie 25.07.2005 r.-25.04.2006r. był zarejestrowany jako bezrobotny i pobierał zasiłek dla bezrobotnych i ponownie w okresie 26.04.2006 r. - 19.09.2011 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Z dniem 20.09.2001 r. wnioskodawca został zatrudniony w (...)w K. w wymiarze 1/2 etatu i pracował do dnia 26.05.2012 r., kiedy to doszło do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem z powodu „przyczyn ekonomicznych firmy - likwidacja stanowiska pracy”. Powyższe okresy zostały potwierdzone przez wnioskodawcę świadectwami pracy lub zaświadczeniami właściwych organów. Po ustaniu ostatniego zatrudnienia wnioskodawca został ponownie zarejestrowany jako bezrobotny od dnia 04.06.2012 r. lecz bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych i otrzymał z Powiatowego Urzędu Pracy w R. w dniu 28.09.2012 r. zaświadczenie potwierdzające powyższe dane.

W oparciu o przedłożone dokumenty Zakład ustalił dla wnioskodawcy okres ubezpieczenia w wysokości 41 lat, 5 miesięcy i 12 dni, jak również przyjął, że został wykazany warunek rozwiązania stosunku pracy z ostatnim pracodawcą tj. (...)w K. z przyczyn nie dotyczących pracownika. W dniu 8.11.2012 r. ZUS wydał decyzję, którą odmawiał wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego z przyczyn podanych w uzasadnieniu decyzji.

Sąd ustalił też, że wnioskodawca L. P. po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy tj. (...)w K. faktycznie był zarejestrowany jako bezrobotny, lecz nie miał prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Takie świadczenie przysługiwało mu w okresie od 25.07.2005 r. do 25.04.2006 r. po rozwiązaniu poprzedniego stosunku pracy, lecz nie z przyczyn dotyczących pracodawcy.

Po upływie tego okresu pobierania zasiłku wnioskodawca prowadził działalność rolniczą i z tego tytułu był ubezpieczony w KRUS.

Sąd ustalił, że wnioskodawca spełnił warunki określone w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 10, poz. 1252) – gdyż rozwiązał stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, zatrudnienia w tym zakładzie przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy i osiągnięcia wymaganego stażu ubezpieczeniowego wynoszącego w przypadku mężczyzn 40 lat.

Nie spełnił natomiast warunku określonego w art. 2 ust. 3 w/w ustawy, gdyż nie wykazał 6 miesięcznego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd wskazał również przepis art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 12 lutego 2013 r. zaskarżył apelacją do Sądu II instancji pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając:

- sprzeczność poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,
- naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252),

i wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku oraz zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że odwołujący spełnia łącznie warunki do uzyskania świadczenia przedemerytalnego,

lub

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawca podniósł, że spełnił wszystkie warunki wymagane do uzyskania świadczenia przedemerytalnego określone art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, jak również z art. 2 ust. 3 ustawy.

Wszystkie te warunki spełnił łącznie i wykazał, że wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych od 25.07.2005 r. do 25.04.2006 r.

Nadto apelujący podniósł, że apelacja od wyroku powinna być również rozpoznana w kontekście zapisów art. 2 ust. 5 pkt 1 i 2.

Do okresu 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o których mowa w ust. 3, wlicza się:

1/ okresy, za które zgodnie z art. 75 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia, prawo do zasiłku dla bezrobotnych nie przysługiwało,

2/ okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych podjętego w tym okresie, w przypadku gdy zatrudnienie lub inna praca zarobkowa ustanie po upływie 6-miesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje, jeżeli wniosek

o przyznanie tego świadczenia zostanie złożony w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia ustania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Apelujący podniósł, że również okresy opłacania składek KRUS od 25.07.2005 r. do 25.04.2006 r., a następnie od 26.04.2006 r. do 19.09.2011 r. winny zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu.

Wbrew zarzutom apelacji zaskarżony wyrok jest trafny i odpowiada przepisom prawa.

W szczególności Sąd I instancji nie naruszył przepisu art. 2 ust. 1 pkt 5 oraz art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30.04.2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120, poz. 1252 z późn. zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w nawiązaniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy i posiada okres uprawniający do emerytur, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudniania albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych – art. 2 ust. 3 ustawy.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, że wszystkie te warunki winny być spełnione łącznie i chronologicznie.

Sąd I instancji prawidłowo zatem ustalił, że wnioskodawca po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy nie wykazał co najmniej 6 miesięcy zasiłku dla bezrobotnych o którym stanowi art. 2 ust. 3 ustawy.

Podnoszony w apelacji zarzut, że wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 25.07.2005 – 25.04.2006 r. i spełnia łącznie wszystkie warunki do nabycia świadczenia przedemerytalnego jest nieuzasadniony.

Prawidłowo Sąd I instancji ustala, że chodzi tu o 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych o którym stanowi art. 2 ust. 3, a więc przypadający po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie w interpretacji przez Sąd Najwyższy (por. wyrok z dnia 23 maja 2012 r. sygn. I UK 437/11), art. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, który stwierdził, że z ustanowionego w art. 2 ust. 3 pkt 1 wymagania bycia „nadal” bezrobotnym przez osobę, o której stanowi art. 2 ust. 1 pkt 5 wynika, że w pierwszym z wymienionych przepisów chodzi o sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych związany z nabyciem statusu osoby bezrobotnej bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika.

Natomiast zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 25.07.2005 – 25.04.2006 r. przysługiwał wnioskodawcy po rozwiązaniu poprzedniego stosunku pracy, lecz nie z przyczyn dotyczących pracodawcy, i dlatego nie może być uwzględniony do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Po upływie tego okresu wnioskodawca prowadził działalność rolniczą i z tego tytułu był ubezpieczony przez KRUS.

Przepis art. 2 ust. 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, poprzez jednoznaczne odwołanie do ust. 3 pozwala na wliczenie do 6-miesięcznego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych przypadającego po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, na datę którego to rozwiązania pracownik legitymuje się wymaganym okresem uprawniającym do emerytury między innymi okresem zatrudnienia podjętego w tym właśnie 6-miesięcznym a nie jakimkolwiek innym okresie pobierania zasiłku.

A więc tylko w przypadku, gdy zatrudnienie to ustanie po upływie tego a nie jakiegokolwiek innego 6-miesięcznego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, art. 2 pkt 5 ustawy zakreśla 14-dniowy termin do złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego, biegnący od dnia ustania tego zatrudnienia.

Wnioskodawca po ustaniu zatrudnienia z przyczyn nie leżących po stronie pracownika, nie podejmował żadnego zatrudnienia, które podlegałyby wliczeniu do tego okresu.

Z tego też względu twierdzenia apelacji, że prawo do zasiłku przedemerytalnego wnioskodawcy winno być rozpatrywane na podstawie art. 2 ust. 5 pkt 1 i 2 są nieuprawnione, gdyż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych tym przepisem.

Reasumując należy stwierdzić, tak jak to ustalił Sąd I instancji, że wnioskodawca nie spełnił wszystkich warunków do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż nie wykazał 6 miesięcznego okresu zasiłku dla bezrobotnych przypadającego po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika i dlatego nie przysługuje mu prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Z wyżej przytoczonych względów brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia apelacji, która podlega oddaleniu stosownie do art. 385 kpc.